

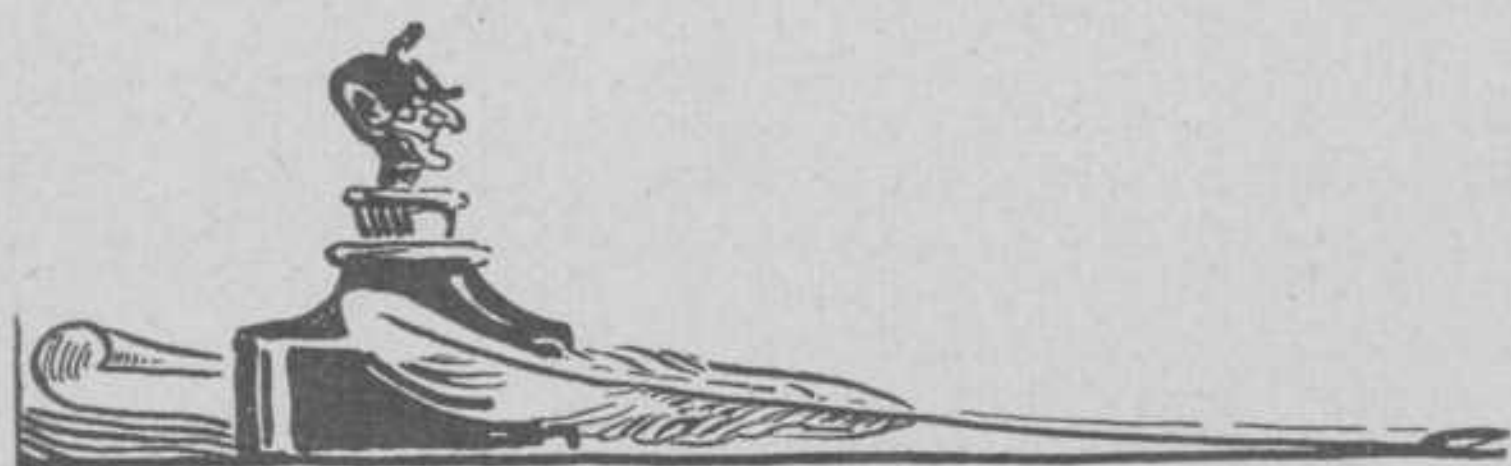
DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

WAARN. HOOFDREDACTEUR: J. W. VAN PIENBROEK. WAARN. GRIFFIER: P. J. DE LINT. REDACTEUREN:
J. KNEPPELHOUT — H. REILINGH.

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25
ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLooZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6
15e JAARGANG — 11 NOVEMBER 1938 — 10 BLZ. No. 9

REDACTIONEEL

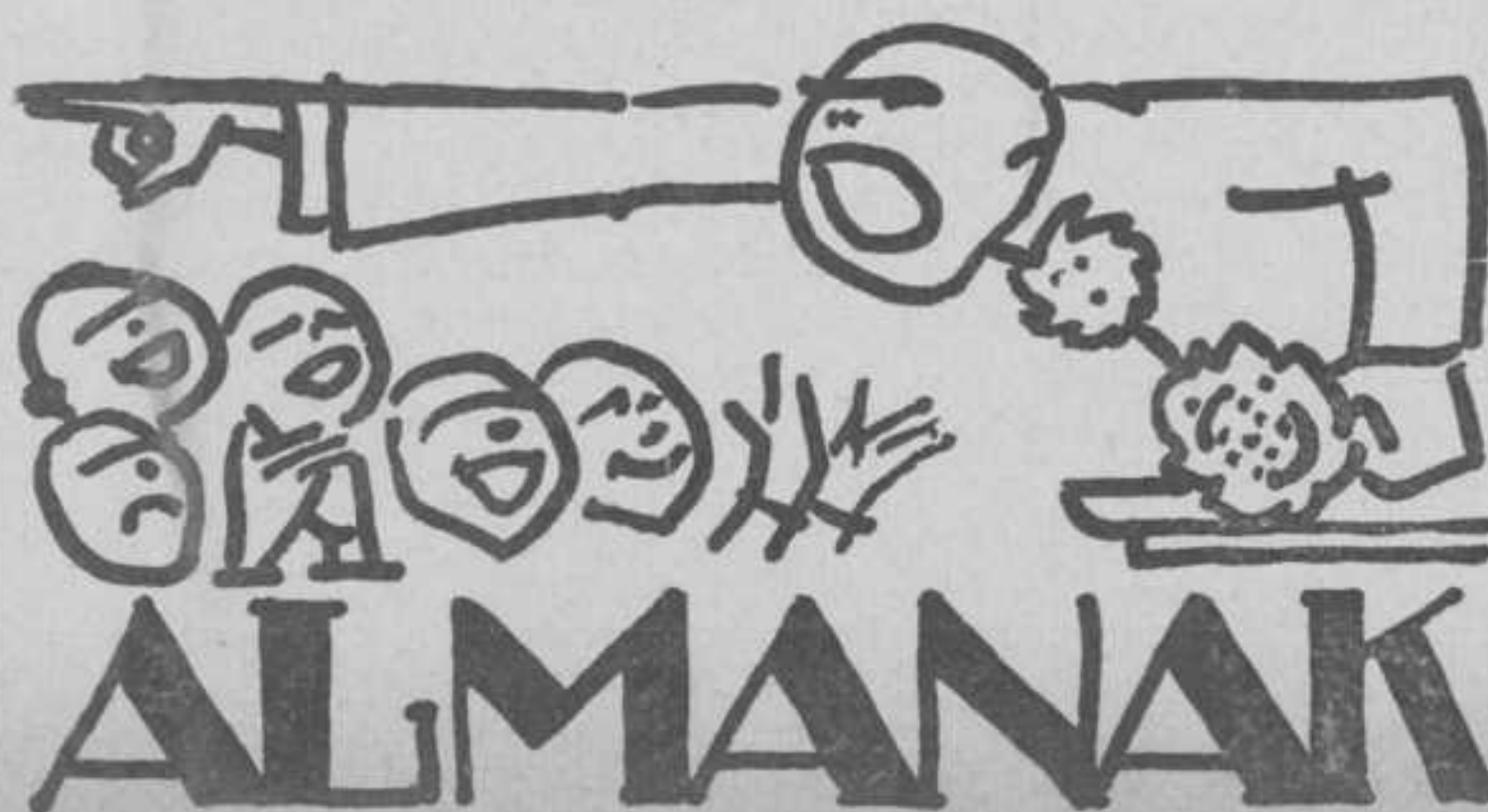
AFSCHIED.

Op een afstand, kijkend met critische arendsblissen, zie ik hen voor me voor wie ik deze, mijn laatste regelen als voer toedien. Het zotje is in me gekropen en heeft me meegenomen en veranderd in de Phoenix, de eeuwige waker boven de leestafel. Ik zie met zijn ervaren oog, welwillend en spottend neer op de 10 stoelen om de leestafel.

Daar aan het hoofd, aan de kant van de eetzaal zit een oud Corpslid, een zeer oud Corpslid. De student is reeds lang uit hem geweken en slechts met de Almanak keert iets terug uit vroegere tijden. Dan moet hij weer voor allerlei zorgen, drinkt te veel, is vroolijk en aggressief om dan vroegtijdig af te knappen. Verder houdt hij zich op de hoogte van de buitenlandsche politiek en monetaire kwesties. Hij neemt de Spiegel op, bladert er in, kijkt naar de plaatjes, leegt zijn glas bier en gaat weg.

Schuin tegenover hem zit nog een vaste klant. Het is de onbegrijpelijk droge en fantasielooze figuur, die zelfs in de civiele techniek iets interessants ziet. Tusschen 6 en 8 vindt hij, dat hij er wel eens tusschen uit mag breken. Hij gaat dan naar de Sociëteit, eet daar en leest in de krant over wat voor hem nuttig kan zijn. Hij is, wat men placht te noemen een goed vriend. Hij helpt graag, heeft een gelijkmatig rustig humeur en heeft een mild oordeel over zijn omstanders, al begrijpt hij ze niet altijd. Hij pakt de Spiegel, kijkt aandachtig de T. H.-pagina door en bladert verder. Het is kwart voor acht. Wat zal hij doen? Nog even de Spiegel doorneuzen of het nieuwe procedé van schokbeton lezen in de krant? Ach, de Spiegel kan hij morgen ook nog lezen en het is toch zoo belangrijk dat door toevoeging van een paar druppels azijn in het mengwater een aanmerkelijke verhooging van de drukvastheid van het beton wordt verkregen.

Gelukkig wordt mijn aandacht van hem afgeleid door een luid geschater aan de overkant. Iemand leest in de Esquire en roept luid eenige omstanders naderbij om de mop te lezen, die hem schijnbaar zoo heeft getroffen. Het is een gezien Corpslid en hij heeft tenminste in zijn Delftsche tijd nog meer gedaan dan van brood stront maken en behoort goddank niet tot de 90% oude heeren, die tegenwoordig het studentendom schijnt te moeten uitmaken. Hij neemt de Spiegel op en slaat direct de Schouw op, want daar staat hij wel eens bij. Hij houdt er van zoo openlijk genoemd te worden, want liever aan de kaak gesteld dan vergeten, denkt hij. Overigens ben ik weer wat opgelucht en het zotje knikt me bemoedigend toe, hoewel hij ook wel weet, dat laatstgenoemd goed Corpslid misschien

Als U te droog bent om iets stigtelijksch te leveren zullen we U met houten van het bordes afknuppelen. Ons adres is: Wijnhaven 10a.

W. O'BRANDY.

mijn zwarte jas geleend heeft en niet meer zal terug bezorgen. Mijn blik gaat naar de persoon naast hem. Het is een mooie rondborstige kerel met een gezonde kleur. Op de H. B. S. speelde hij eerste klas, maar zijn liefde voor het Corps deed hem overschrijving aanvragen, zoodat hij nu slechts in de overgangsklasse speelt. Hij is een held van het groene veld en heeft elke situatie zoo doorzien. Jammer dat hij zoo slecht uit zijn woorden kan komen en zijn gedachten moeilijk kan formuleeren, anders konden we misschien merken wat een gezonde body en dito geest waard waren.

Hij pakt de Spiegel en begint er gretig in te lezen. Hij is waarschijnlijk de meest consentieuze lezer van het O. O. Het is zijn Bijbel en zijn leidraad en het bevat alles, waar hij zich voor interesseert.

Ik heb genoeg gezien en laat me weer op de begane grond zakken om naar huis te gaan en met mijn goede vrienden pen en papier voor mijn bureau te gaan zitten. Het zotje klopt me bemoedigend op de schouder en fluistert wat in mijn oor. Ach ja, het is ook zoo erg niet. Er zal een ander in mijn plaats komen en trachten mij te evenaren.

De honden blaffen, maar de karavaan trekt verder.

DE I.

P. S. Maar vergeet vooral niet die professor van me te groeten, die meent zonder menschenkennis te kunnen beoordeelen of iemand wel of niet geschikt is om ingenieur te worden.

DE I.

De heer C. T. de Iongh heeft aan zijn voornemen, uit de Redactie te willen treden, heden gevolg gegeven.

D. S. D. G. VRIJE STUDIE.

Het Bestuur van het D. S. D. G. „Vrije Studie” maakt U nogmaals attent op de lezing van den heer A. den Doolaard over „De Brandhaarden van Europa”, op Dinsdag 15 Nov. a.s. De lezing vindt plaats in de Bibliotheek van de Technische Hoogeschool.

Namens het Bestuur:

L. C. SLOTH BLAAUBOER,
Secretaris.

D. S. S. G. en A. V. ODIN.

Met ingang van 14 Nov. a.s. zal er voor Odinleden gelegenheid zijn om iedere Maandagavond van 5—6 uur te turnen in de gymnastiekzaal van de Gem. H. B. S. aan de Mijnbouwstraat, onder leiding van een instructeur. Het Bestuur rekent op groot enthousiasme voor deze aloude Odinsport! Dit geldt ook voor U, eerstejaars!

Op de jongste ledenvergadering is besloten de zwemsport tijdelijk onder „Odin” te brengen. Het „Zwemlidmaatschap” bedraagt f 2.—. Dit lidmaatschap is geheel gescheiden van dat voor de andere takken van sport, zooals Schermen, Boksen, Turnen en Gymnastiek.

Namens het Bestuur:

H. de J. MULOCK HOUWER,
Vice-Secretaris.

D. S. T. G.

Het Bestuur van het D. S. T. G. heeft zich bij de jongste bestuurswisseling als volgt samengesteld:

G. G. Biezeno,	<i>President.</i>
P. Hinse,	<i>Secretaris.</i>
N. A. Stigter,	<i>Thesaurier.</i>
H. W. L. Heijning,	<i>Commissaris A.</i>
M. H. Wevers,	<i>Commissaris B.</i>

Namens het Bestuur:

P. HINSE,
Secretaris.

Bibliotheek Societeit Phoenix.

Nieuw aangeschafte boeken.

I. NEDERLANDSCHE SCHRIJVERS.

F. Bordewijk — Karakter.
S. Vestdijk — Fabels met Kleurkrijt.

II. FRANSCHESCHRIJVERS.

Paul Morand — L'Heure Qu'il est.

III. ENGELSCHESCHRIJVERS.

Conrad Aiken — Great Circle.
Pearl Buck — East Wind West Wind.

VI. GESCHIEDENIS EN LEVENSBESCHRIJVINGEN.

De Tweede Schipvaart der Nederlanders onder Jacob Cornelisz. van Neck en Wijbrant Warwijck (1598—1600).
Andor. Juhász en Sári Juhász — Dit is geschied in Oostenrijk (van Sarajewo tot Berchtesgaden).
Mr. Dr. G. J. van Heuven Goedhart — Onrust in het land van Masaryk.

VII. LAND- EN VOLKENKUNDE, REISBESCHRIJVINGEN.

Mr. W. J. van Balen — Ons Gebiedsdeel Curaçao.

IX. SPORT EN TECHNIEK.

Dr. A. E. H. Swaen — De Valkerij in de Nederlanden.

X. KUNST EN KUNSTGESCHIEDENIS.

Prof. Dr. A. Smijers e.a. — Algemeene Muziekgeschiedenis.

BROCHURES.

Dr. Ir. P. E. Verkade — Organische Chemie en Industrie.
Dr. D. van Dantzig — Vragen en Schijnvragen over Ruimte en Tijd.

Meneer de Waarn.-Hoofdredacteur,

Het is in den loop der jaren noodzakelijk gebleken omstreeks dezen tijd het eerste jaar er op te wijzen, dat van hen althans de beleefdheid wordt verwacht ouderen te groeten, doch hoewel ook dit jaar weer overduidelijk blijkt, dat het achterwege laten van deze terechtwijzing niet verkieslijk is, zou ik U toch allereerst op een ander — niet minder ernstig — symptoom van verregaande ongemaniërdheid willen wijzen. Vele malen word ik, op straat, ja zelfs op de stoep en in de zalen van de societeit, gegroet door een aantal gepukkeld, gekuifde, gebilde en gepleisterde studententypes, die naar één van de betrouwbaarste bedienden mij verzekerde, ook verleden jaar aangekomen zijn. Wij moeten hen dus tot het tweede jaar rekenen.

Alles goed en wel, meneer de waarn. hoofdredacteur, maar ik pas er voor om gegroet te worden door dat stel mispunten, dat ik niet ken.

Dezer dagen overkwam mij nog het volgende onaangename voorval.

Ik wandelde met een algemeen zeer geacht oud-lid over het O.D. Plotseling fietsten ons twee van die hoedelooze individuen voorbij, die mij, door hun hand op te steken en iets toe te voegen, wat veel van „Hallo, zeg” weg had, groetten. Mijn metgezel keek me verbaasd aan en vroeg wie dat wel waren. Ik moest hem bekennen, dat ik niet het flauwste vermoeden van hun namen had en dat ik eerlijk gezegd, niet wist of het Corpsleden waren of niet!

Meneer de waarn.-hoofdredacteur, U begrijpt, dat dit wel een heel merkwaardigen indruk bij mijn vriend heeft gemaakt. Daarom zou ik U willen verzoeken niet alleen de eerste jaars door een enkele opmerking op de hoogte te brengen van de gewoonten in het Corps, doch bovendien het aan tweede en enkele derde jaars te verbieden, personen, die hen niet kennen, te groeten.

Het zal voor mij een groote opluchting zijn, indien ik mij niet meer aan het: „Hallo, dag, goeie, ahoi, morgen, tabé, saluut, hup, holá, hé zeg, hoezee, heil, dà dà, besoer,” enz. enz. van hen zal behoeven te ergeren en ook aan hun vinger opsteken, salueeren, knikken of nijgen met het hoofd en zwaaien met de arm een einde zal gemaakt zijn.

Met dank voor de plaatsruimte,

P. J. DE LINT.

Mijnheer de Lint,

Dankbaar ben ik U, dat U mij de vervelende jaarlijksche plicht, de eerstejaars op een van de meest ongecompliceerde vormen van beleefdheid te wijzen, op deze manier uit handen hebt genomen.

Doch helaas, er is meer. Er was een tijd, en die tijd ligt nog niet ver achter ons, dat het eerste jaar geacht kon worden van huis uit een behoorlijk dosis beleefdheid en wellevendheid te hebben meegekregen. Toen sprak het vanzelf, dat wanneer men iemands glas omgooide, hij er een nieuw vol glas, vermeerderd met een verontschuldiging, voor terug kreeg; dat men de president van een bepaald gezelschap, in welks kring men plaats nam, begroette, en hem ook bij een afscheid weer de hand reikte; dat men een kort bezoek aflegde bij nieuwe huisgenooten; dat kleedingstukken, die men op Zaterdagavond in de pantoffelparadecentra van onze groote steden pleegt aan te treffen, niet de Societeitszalen mochten ontsieren. Tegenwoordig blijkt het noodig te zijn, dat men bepaalde individuen daarop moet wijzen.

Maar wat wilt U toch van die menschen, die U niet kent? Dat ze U ook niet kennen? Kom, kom, hebt U de rede van meneer Van Es al gelezen?

Noodigt U dan vanavond eens wat van die „typen” in Uw kring uit en probeert U eens over die pukkels en pleisters, die dit „na-oorlogsgebroed” (zie pag. 3) eigen schijnen te zijn, heen te stappen en hen wat van Uw rijke Corpservaring mee te geven. „Het Corps is een in zich zelve sociale gemeenschap,” zei meneer De Koe immers? Het spijt hem waarschijnlijk ook dat de onderste lagen van deze gemeenschap wat inferieur zijn.

Maar wat doe je eraan?

Mijnheer de Lint, ik groet U beleefd en minzaam en laat aan Uw ditoheid over of Gij mijn groet wilt beantwoorden: Goeden dag!

Wrnd. H. R.

OP EEN AVOND.

Er was iets, dat me hinderde. Alleen op m'n kamer, zal ik in 't schrift te lezen, probeerde te werken. 't Ging niet. Steeds dwaalden mijn gedachten af, niet naar iets bepaalds, neen, dan weer dit, dan weer dat. Beneden speelde de radio jazzmuziek, enkele menschen praatten en lachten. 't Irriteerde me. Buiten kwam een razende motor voorbij. 'k Haat dat geluid. Net had 'k in de krant gelezen, dat Daladier's populariteit dalend was. Misschien vond 'k dat jammer, maar 't kon me toch weinig schelen. 's Middags had 'k nog gezien, dat er toch zooveel te genieten is in deze wereld, als je op een stil plekje bij 'n paar boomen aan 't water, waar licht en schaduw is, wat stil zit te droomen.

Maar nu was een andere stemming me de baas. 'k Dacht me, dat 'k iemand aan 't uitschelden was. Een willekeurig iemand, die heelemaal niet bestaat in werkelijkheid, doch waar 'k zoo maar aan ging denken. Een smal gezicht, naar onderen zoo spits toeloozend in een kleine, zwakke kin. Ingevallen wangen en onder de oogen eerst een diepte, waaruit dan de jukbeenderen zoo sterk omhoogsprongen. Lange, wat glazige oogen, die bijna dood waren, zonder kleurspreking. De mond was klein, maar de lippen kwamen zoo sterk naar voren, dat die 't meest opvallende waren van 't heele gezicht, met de sterk gewelfde dunne lang-uitlopende wenkbrauwen. Daartusschen was een holte, een deuk in 't voorhoofd, dat hoog en breed zich welfde met kalen schedel. Eigenlijk zag 'k alleen maar dat gezicht, ik maakte me verder geen voorstelling van den persoon. Maar 'k had er de pest aan, dat voelde ik. 'k Zag 'm dicht voor me, en 'k kon 't niet inhouden: Ja, de pest heb ik aan jou. Nu weet je 't eens; nu zal 'k 't je eindelijk eens vertellen. 'k Heb 't je nooit ronduit gezegd, misschien omdat 'k bang ook voor je was, maar dat is nu voorbij. 'k Heb nu genoeg van jou. Waarom zeg je niks? 'k Kan 't niet uitstaan, hoor je, dat seniele facie van jou. Als je niet zoo lijdzaam keek, zou 'k je een klap tegen dat hoofd geven, dat 't misschien ontwaakte. Maar 't doe 't niet, omdat 'k eerst alles precies tegen je zeggen wil. Langzamerhand wil ik me opschroeven tot groote woede, maar dan zal ik me beheerschen, en je ijskoud vragen, of je tot dertig wilt tellen, en je dan verpletteren.

„Alstublieft, meneer, hier is 'n kopje thee”. „Dank u, juffrouw.” Ach, wat zit 'k toch raar te doen. Laat 'k weer eens probeeren wat verder te werken. „Grondenheid: de eenheid van massa”. Zou ik dat niet zijn? Ph — belazerde gedachten heb 'k toch vanavond. Tja, ik een grondenheid, waar de rest van afgeleid wordt! 't Is nog al wat moois ook om iets van af te leiden. Weer zoo'n lawaaimotor op straat, gebruikt bovendien nog z'n claxon, de lummel. Als 'k nog eens dictator word, verbied ik claxons, en moeten motoren even weinig geluid maken als doorsnee-auto's.

Bovendien moeten na elf uur geen lantaarns meer op straat branden, want 'k heb lang geleden eens met 'n meisje gewandeld, die 'k heel graag 'n zoen zou hebben gegeven, als de lichten op straat maar niet gebrand hadden. Want toen durfde 'k niet, omdat dan m'n vriend, die 'n eindje achter ons liep, 't zou zien, en 't den volgenden dag aan de groote klok zou hangen. En dat wilde ik niet.

Negen uur al, zie 'k daar op 't klokje. Hé — nu zie ik plotseling, waar 'k dat gezicht zoo even vandaan gehaald heb. Naast de klok staat de kop, die m'n kamergenoot heeft geboetseerd. 't Is een negerkop, maar 't doet zoo onnatuurlijk aan, die lichte kleur van de klei, dat 'k in m'n verbeelding een blanke ervan had gemaakt. Die heeft me voortdurend voor den geest gezwefd. Ja, 'k had me al eens meer geërgerd aan dien kop, waarom heb 'k nooit precies kunnen zeggen. 'k Houd niet van zoo'n dood ding. 't Gaat voor mij niet leven, het is te onveranderlijk. Misschien is 't, dat 't aan den dood, die is als een absolute beslissing, me herinnert, alleen al omdat dit ding nooit een beslissing kan nemen; 't ligt daar zoo maar, en is steeds dood. 'k Moet 't eens in m'n handen houden, 't is zwaar. Ik kan krasjes maken op 't voorhoofd. Kijk, de uitdrukking van 't gezicht is verschillend, naarmate 'k 't in een anderen stand houd. Gek is dat. Zoo, nu heeft 't, als 'k er wat van boven op neer zie, een beetje 'n cynisch lachende mond. En zoo is 't net alsof hij smeekend naar iets kijkt, naar boven, in absoluut vertrouwen, dat hij dat, waarom hij zoo intens vraagt, zal krijgen. Kijkt hij nu op naar den blauwen hemel, waar nog steeds geen regen uit is gekomen op 't drooge land, waar de lucht boven trilt? Hij is niet als die dolle regenmaker, die 'n eind verder rondtolt en krijscht, met de heele troep om zich heen, wiens zwarte lichaam glanst van 't zweet, waar

„Dag Tweedejaars, waar ga jij heen op het uur, dat je soortgenooten bezig zijn, Delfia te vullen?”

Het was dus Vrijdag.

„Daat gaat je niets aan!” waagde hij.

„Bij Hees zijn de occarino's uitverkocht!”

„Hoe weet je, dat ik”

Een licht gevoel van walging beving mij. Ik versnelde mijn pas, om dit occarineerend jong mensch kwijt te raken. Maar daar komt er waarachtig nog één aan, achteloos fluitend, er zijn wekelijksche op-de-Soos-eten-belasting in het knoopsgat gestoken.

„Dag, ze wacht al op je, bij het postkantoor!”

„Hoe weet je dat ze?”

„Een kersrood mondje, blonde krulletjes, een wipneusje, blinkende tandjes, het heele mik-makje fijn spulletje!”

Hij knikt verheugd en haast zich in de richting van het door mij aangegeven dwaalspoor.

Gehuld in droeve gedachten loop ik verder. De heertjes, die in hun eerste jaar opgingen in het student-zijn, hebben nu iets anders noodig om zich hun onafhankelijk bestaan aannemelijk te maken. Maar dat zij zich daarbij verlopen tot het najagen van hun meest infantiele jongesdroomen, vervult mij met medelijden en afkeer voor deze ná-oorlogskinderen.

Daar komt S. weer aan, het postkantoor was dus een goede greep geweest!

„Zeg, dat vind ik nunnig van je, ze was er heelemaal niet!”

„Wie meen je?” vraag ik, oprecht verbaasd. „Dat wipneusje?”

„Ja, zit me nu niet voor de mal te houden!”

„Dan bedoelde je een ander wipneusje dan ik, maar wat kan je dat nou schelen, blonde krulletjes vallen in elk geval nooit tegen!”

Eenigszins onthutst kijkt hij me aan. Dan vat hij moed, zooals dit past bij een tweedejaars. Wel snotverdrie, ik zal 'em! (denkt hij).

„Zeg wat heb je eigenlijk, ben je soms jaloersch, had je zelf met haar een avondje willen maken?”

Wanneer er eenige voorbijgangers verschrikt omkeken bij het hooren van mijn lachgebulder, zou mij dat achteraf niet verwonderen.

Ook mijn jonge vriend lacht hartelijk mee, wat mij plotseling van hem meevalt. Ik zie, dat zijn geval hopeloos is:

„Luister eens S., op de Binnenwatersloot heb ik vijf meisjes gezien, heusch, echt waar, en allemaal met wipsneusjes, dus ga maar gauw kijken! Maar beloof me één ding, schrijf er nooit meer over in de Spiegel!”

„Dag!” knikt hij verheugd, en gaat haastig in de door mij aangegeven richting.

De Spiegel open voor love-stories van de aller-banaal-wee-zoetste soort! Het mocht wat, de redactie zal wel wijzer zijn! Maar toch ook weer voldoende Spiegel, om van tijd tot tijd een blik te gunnen in het vooze kinderleven van deze heertjes, die in hun jaar nog de toon schijnen aan te geven!

Al peinzend ben ik gekomen op het Achterom, waar Miep Glim woont. Ik zoek haar dikwijls op. Ze heeft roode piekharen en koonen, haar beenen zullen wel krom zijn, hoewel ik die nooit duidelijk gezien heb, en haar adem ruikt naar Parnezaansche kaas.

Maar, te droesem, wat heeft de Spiegel daarmee te maken?
B. S. B.

de zon toch in schijnt. Nee, hij zit hier stil, afgezonderd, en vraagt met heel zijn overgave. — Maar mijn blik was verduisterd, het is iets geheel anders, waarom hij zoo smeekt. Want nu zie ik, dat boven hem, daar in die boom, die geheel alleen op de vlakte staat, 'n vrouw zit, zoo mooi, dat 'k zijn overgave volkomen begrijp. Daar tusschen twee zware takken zit ze gemakkelijk, haar armen wijd uitgespreid over de bladeren, een beetje achterovergeleund, 't haar hangt over haar schouders. Haar huidskleur is heel licht voor deze streek, nee, ze kan hier niet thuis hooren. Onweerstaanbaar trekt ze me aan, nu zie 'k de prachtige witte tanden in die lachende mond, en haar oogen — o, 'k zie niets anders meer dan die donkere diepe oogen. Zij komt uit den boom, naar mij toe — 'n droom houdt me gevangen — daar ineens is 't verwrongen gelaat van den neger, die zich op mij stort — in oneindige haat.

'k Had de kop wat gedraaid, zoo was de uitdrukking plotseling weer veranderd — 'k liet 'm vallen, op den grond barst hij uiteen.
J. GELUK.

M'neer Geluk,

'k Had 't 'm 's avonds toch maar 's even v'rteld, 'k bedoel „m'n k'mergenoot”.

Wrnd. Hoofdr'd'cteur.

SPORT STAALT HET LICHAAM, STUDIE VORMT DEN GEEST!

Zij kunnen den grondslag vormen
voor een goede toekomst, indien zij
samengaan met goede economie.

Goede economie wil zeggen:

OLVEH-POLIS!

OLVEH van 1879 — Onderlinge Levensverzekering U.A. Kortenaerkade 1, Den Haag

KAPSALON A. HUURMAN

OUDE DELFT 88 BIJ DE PEPERSTRAAT

De salon voor de betere modellen.

Heeren Permanenten vanaf 75 ct. Heeren knippen 25 ct. Scheren 15 ct.
Frictions vanaf 25 ct. — Abonnementen voordeliger.

TARIEF DAMES: Permanenten vanaf f 1.— met oliebehandeling;
wasschen 25 ct., knippen 25 ct., onduleeren 25 ct., SAMEN 65 cent.
Wasschen watergolven 65 ct.

APARTE DAMES- EN HEERENSALONS

GEBR. HABEKOTTÉ

ROTTERDAMSCHWEG 144
TELEFOON 1179 - 1530

Reparatieinrichting
voor alle merken automobielen

Don't be Vague -

ASK
FOR

Haig

NO FINER WHISKY GOES INTO ANY BOTTLE

Drukkerij Meinema

staat steeds

voor U gereed!!

WINTERTIJD!

Handschoenen
Sjaals
Slipovers
Pullover
Truien
Jassen

J. J. PETIT

HIPPOLYTUSBUURT 31
TELEFOON 591
CORPSLEVERANCIER

Heerenschoenen „COWBOY”

in 20 verschillende modellen.

Prijzen: f 3.95 — f 6.50

MOLENAAR, Wijnhaven

Telef. 917

WASSCHEN
STOOMEN

SPECIALITEIT: Hofleverancier

„ECON-TARIEF”
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!

Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

BLOEMEN

PLANTEN

BLOEM-BINDERIJ
HERMAN ROMIJN

TELEFOON 1422
WIJNHAVEN 14
DELFT

AARDEWERK

GLASWERK

Corpsleverancier

STEIJGER'S SLAGERIJ

Specialiteit in Fijne Worst
en Vleeschwaren

ALLES EIGEN FABRIKAAT

Oude Kerkstraat 9-10
Telef. 178, Delft

OPGERICHT 1863

Een hartigheidje is FIJN, maar....
het moet van STEIJGER zijn

HEINEKEN'S

BIER

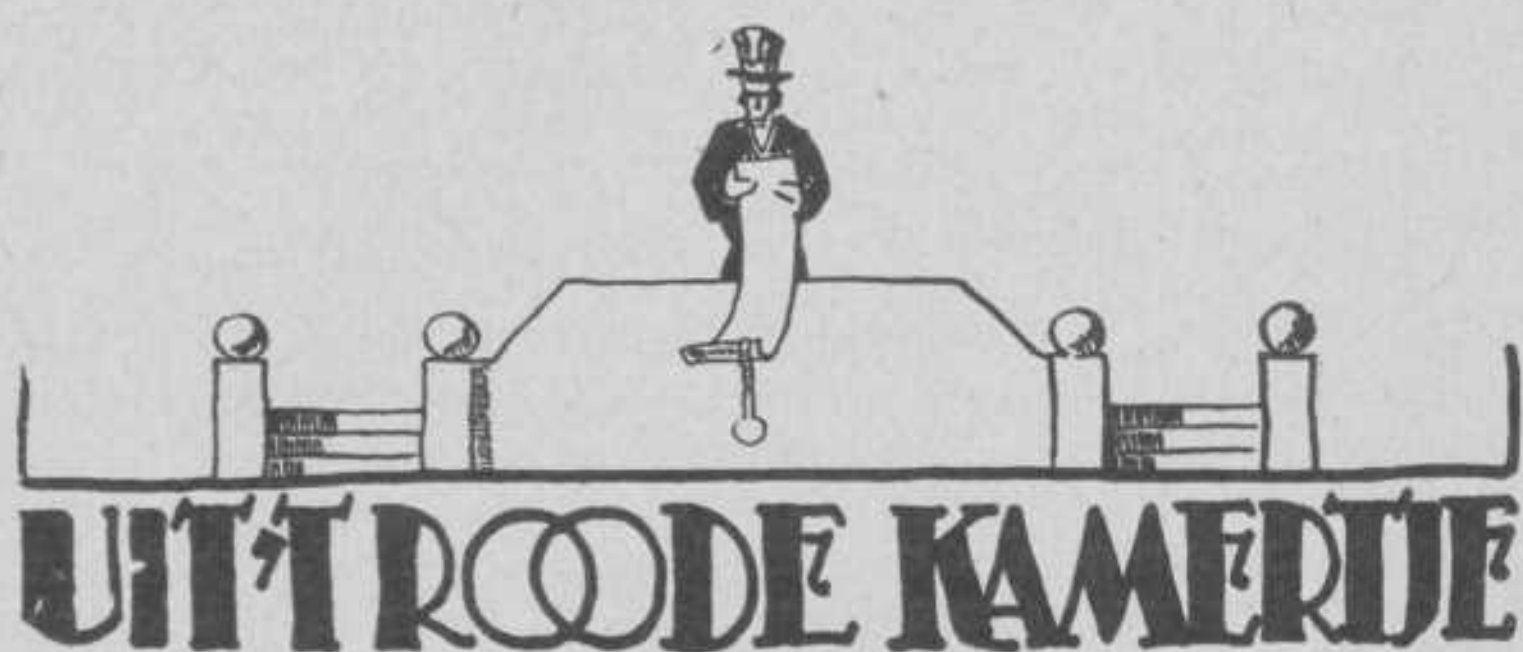
BROUWERIJEN TE AMSTERDAM
EN TE ROTTERDAM

GROOTSTE
BIERBROUWERIJ
ONDERNEMING
IN NEDERLAND

Agent voor Delft:

J. T. POST

Vrouw Juttenland 14
Delft, Tel. 92

UIT 'T ROODE KAMERDE
 REDE UITGESPROKEN DOOR DEN HEER G. L. M. VAN ES, TER GELEGENHEID VAN ZIJN AFTREDEN ALS PRESIDENT VAN DEN SENAAAT VAN HET DELFTSCH STUDENTEN CORPS OP DONDERDAG 10 NOVEMBER 1938.

*Mijne Heeren Senatoren,
 Mijne Heeren Eere-Leden van den Senaat,
 Mijne Heeren te installeeren Senatoren,
 Mijne Heeren Leden van het Delftsch Studenten Corps,*

Mijne Heeren,

Vanaf het oogenblik dat U mij Uw vertrouwen verleende en ik de functie van President van den Senaat aanvaardde, heb ik geweten dat, niettegenstaande dit een bijzondere bevoorrechte positie zou zijn, U een groote verantwoordelijkheid op mijn schouders laadde. Een jaar is inmiddels verstreken en wat eenmaal in gedachten vóór ons lag is inmiddels tot werkelijkheid geworden en ligt thans voor het grootste gedeelte alreeds ver achter ons.

Vol verrassende wendingen en vervuld van talrijke gebeurtenissen is dit jaar voor ons geweest en aan het einde hiervan gekomen, is het mij een vreugdevolle taak, in deze vergadering U allen van harte dank te zeggen voor de wijze waarop U met Uw krachtigen steun den Senaat gedurende dien tijd in zijn veelomvattende arbeid heeft terzijde gestaan.

Enkele oogenblikken resten mij nog, voordat ik mijn functie neerleg en in deze enkele oogenblikken wil ik trachten eenigszins samen te vatten *wat* dit jaar voor het Corps geweest is en aan *welke* dingen, mijns inziens, wij onze bijzondere aandacht hebben te schenken.

Boven alles wat zich heeft afgespeeld, staat de viering van het XVIIIe Lustrum. Met voldoening kunnen wij naar het feit terugzien daarbij een Spel als Jan Klaassen en geen ander opgevoerd te hebben; want toen in de loop van het vorige jaar de Voorloopige Feestcommissie tot de slotsom kwam, dat er in het D. S. C. niet één speciaal probleem was aan te wijzen, dat als leidende gedachte voor een spel kon dienen, dat het niet juist zou zijn om er een van buiten als het ware opgedrongen te krijgen, maar dat het het belangrijkste was uitgaande van een idee, dat aan het D. S. C. na verwant was, een spel op te voeren waaraan iedereen met plezier en enthousiasme kon meedoen, toen werd het Jan Klaassen-Spel geboren en heeft het dan ook volkomen aan deze verwachtingen voldaan. Jammer is het, dat diegenen die het scenario opstelden geen tijd hadden het idee verder te ontwikkelen en uit te werken, waardoor dit opgedragen moest worden aan een vreemde, die, buiten het Corps staande, niet bleek de oorspronkelijke geest geheel aan te voelen. Evenzoo werden de verwachtingen, dat er zich onder de Leden enkelen zouden bevinden die mee zouden helpen in het geven van nieuwe denkbeelden teneinde dit Spel verder op te bouwen, niet beantwoord. Uiteindelijk kan men zich de vraag stellen: „is een Spel terwille van het Spel alleen, en niet ter uitbeelding van één bepaalde gedachte, wel uitvoerbaar?”

Behoudens dit, kan het Lustrum in alle opzichten als bijzonder geslaagd genoemd worden, want door de breede en gedurfde opzet was het mogelijk ieder Corpsslid in zijn viering te betrekken, het geheel in de stad Delft en in nauwe samenwerking met zijn burgerij te houden. Gedurende de vele weken van voorbereiding en viering, liet het D. S. C. zich van zijn beste zijden kennen, zoowel van buiten als van binnen. Teveel zijn de goede dingen die toen tot uiting kwamen om ze hier allen te noemen, maar toch zou ik iets dat de moeite waard is als illustratie naar voren willen brengen. Hierbij denk ik aan het vele, meestal vervelende werk dat door niet officieele commissiën van jongere jaars toch met zooveel plezier werd tot stand gebracht, en voorts aan het feit dat ditmaal alle spelers zich na afloop van de Spelopvoeringen vereenigden aan een spelers-diner.

Toen tenslotte de eerste dag, de Zaterdag aanbrak waarop zoo talloze Oud-Leden zich naar de stad hunner jeugd spoedden om weer eens één avond in oude vertrouwde omgeving door

te brengen, hebben zij dit niet alleen gedaan uit enthousiasme voor hun oude Corps, of teneinde oude vrienden en kennissen weer eens te bezoeken, maar ook uit enthousiasme voor hun Reunie-Bestuur, want weinigen onder U zullen weten dat dit Reunie-Bestuur door zijn geestdrift en nauwe samenwerking met den Senaat belangrijk heeft bijgedragen tot het welslagen van dit Lustrum, en het is dan ook vanaf deze plaats, dat ik nog eens het Reunie-Bestuur van harte dank zeg en hulde breng aan zijn President: Jhr. Ir. O. C. A. van Lidth de Jeude.

Naast de viering van het negentigjarige bestaan zijn er dit jaar nog vele andere gebeurtenissen waarop wij met voldoening kunnen terugzien. Beschouwen we de verrichtingen van de vele ondervereenigingen, dan constateeren we een over het algemeen bloeiend bestaan hiervan en voortreffelijke prestaties, zooals het winnen van de Varsity, hetgeen juist vóór de viering van het Lustrum veel goeds gedaan heeft aan de stemming.

Thans is een nieuw tijdperk aangebroken, dat met een jaar is ingezet dat zich niet zal kenmerken door bijzondere feestelijkheden, zoodat wij tijd te over zullen hebben om aandachtig toestanden en instellingen in het Corps te onderzoeken, hetgeen uiteraard in een Lustrumjaar minder het geval is. Bezien we nu de afgelopen twee maanden en zouden we de voorspoed in ons Corps afwegen aan de hand van het nog steeds toenemende bezoek aan de Societeit Phoenix en het gemiddelde interesse dat ieder Corpsslid ten toon spreidt, dan zouden we met volle tevredenheid de toekomst tegemoet kunnen gaan, ware het niet, dat er eenige feiten zijn die ons opvallen, n.l. de schijnbaar met dit Societeitsbezoek toenemende middelmatigheid, en de moeilijkheden die zich voordoen bij het kiezen van geschikte personen voor functies; of om het nog sterker te zeggen: het gebrek aan figuren die niet alleen leiding geven, maar daarenboven door persoonlijkheid hun stempel op het geheel drukken. Het tweede zou ik willen zien als één der gevolgen van het eerste.

Het jaarverband is op zichzelf bijzonder te loven. Het is van uitzonderlijk belang om te komen tot een hecht eerste jaar, waardoor men op zulk een voortreffelijke wijze kennis maakt met zijn onmiddellijke omgeving, maar bij de intrede in het tweede en zeker in het derde jaar, dient men toch zijn jaargenooten zóó te kennen dat men zich niet meer aangewezen voelt uitsluitend op *hen* alleen en den omgang met ouderen steeds aan het toeval overlaat!

Ik wil hiermede te kennen geven dat het weliswaar een vereischte is voor de ouderen zich tot de jongeren te wenden, omdat op deze wijze datgene wat het Corps eigen is, waarvan immers de ouderen de dragers zijn, later door de jongeren dient te worden overgenomen en nagestreefd, wil het Corps een zekere toekomst tegemoet gaan; maar dat dan ook de jongeren dienen de moeite te nemen zich daarvoor open te stellen teneinde dit te verwerken en niet te blijven hokken in eigen veilige jaarkring.

Maar al te vaak kan men in den laatsten tijd zulk een kring van jaargenooten, die elkaar allen precies evenveel schijnen te apprecieeren in de voorzaal waarnemen, en het behoef dan toch wel geen betoog dat het ons ouderen bijzonder moeilijk is om hieruit de geschikte personen voor functies te kiezen, niet goed wetende *wat* men aan hen heeft.

Het is deze middelmatigheid en afwezigheid van elke kritiek, die daarvan oorzaak is en waaraan nog vele andere dingen die we graag anders hadden gezien toe te schrijven zijn: als het verloop van den jongsten groentijd waarbij bijvoorbeeld de Brulavond toch zeker geen succes is geweest!

Mijne Heeren,

Lang heb ik er over nagedacht alvorens aan het einde deze sombere klanken te doen hooren, maar ik heb dit tenslotte gedaan, omdat mijns inziens dit het groote gebrek is van dezen tijd en dit zeker in dit komende jaar te boven is te komen, *mits* wij hiervoor alle moeite doen, door allereerst te realiseeren dat dit gebrek inderdaad aanwezig is! Veel kan hier door het jongere jaar tot stand worden gebracht, maar *ook* door de ouderen, en wel door in Disputen en Gezelschappen jonge Leden te vragen, waardoor deze vanzelf nieuw leven zullen hervatten en men zich aldus uit het later zoo funeste jaarverband weet los te maken. Geschiedt dit, dan kunnen we zeker met het volste vertrouwen de toekomst tegemoet zien en zal het Delftsch Studenten Corps een periode van bloei tegemoet gaan als nooit te voren!

Mijne Heeren Eere-Leden van den Senaat,

Ik zelve reken het tot een bijzondere prettige plicht U thans van harte dank te zeggen voor de wijze waarop U den Senaat

gedurende dit jaar in zijn streven hebt gesteund. Niet alleen dat wij zonder Uw waardevol advies en helder inzicht in vaak minder eenvoudige kwesties niet zulke juiste beslissingen hadden kunnen nemen, maar ook buiten vergaderingen hebt U door persoonlijk contact den Senaat van dag tot dag met raad en daad terzijde gestaan. Dat ook na het neerleggen van onze functies dit contact met U moge blijven bestaan en daar waar noodig versterkt moge worden is één van de laatste wenschen van dezen Senaat.

Mijne Heeren Mede-Senatoren,

Moeilijk is het op dit oogenblik ten volle te beseffen, wat het inhoud thans van een functie, welke ons zoo dierbaar geworden is, vrijwillig afstand te doen. Gedurende een vol jaar hebben wij onze beste krachten aan het Corps mogen wijden en in dien tijd hebben wij het grootte voorrecht genoten, toestanden in en rondom het Corps te leeren kennen zooals maar weinigen vóór ons in staat zijn gesteld. In dit jaar hebt U Uw werk niet alleen gedaan buiten alle lof verheven, maar daarbij wist U ook door persoonlijkheid in optreden veel goeds tot stand te brengen, en de enkele punten van geschil die weleens mocht optreden, dikwijls ontstaan door ander inzicht, hebben de band en de wederzijdsche achting die tusschen ons is gegroeid juist nog weten te versterken. Dat deze band, ook nadat wij zijn afgetreden in lengte van dagen mogen blijven voortbestaan!

Mijnheer de Koe,

Het is met de wetenschap dat er bij U ten alle tijden een groote liefde voor het D. S. C. bestaan heeft, dat ik met vertrouwen deze allerhoogste functie aan U overdraag. Een vol jaar ligt er voor U, een jaar zooals ik reeds gezegd heb, zonder bijzondere feestelijkheden, maar een jaar dat desalniettemin van groote beteekenis zal zijn voor het D. S. C., omdat ons D. S. C. méér dan ooit in handen zal worden gesteld van jongeren!

Met dezen hamerslag déchargeer ik mijzelf en installeer den Heer S. S. de Koe als President van den Senaat van het Delftsch Studenten Corps.

**REDE UITGESPROKEN
DOOR DEN HEER S. S. DE
KOE, TER GELEGENHEID
VAN ZIJN INSTALLATIE TOT
PRESIDENT VAN DEN SE-
NAAT VAN HET DELFTSCH
STUDENTEN CORPS OP
DONDERDAG 10 NOVEM-
BER 1938.**

Mijnheer Van Es,

Het jaar dat zoo juist afgelopen is, waarin U de leiding van het Delftsch Studenten Corps op U hebt genomen is zeer belangrijk geweest. In het Lustrum bereikte het Corps een hoogtepunt op allerlei gebied.

De verschillende lijnen door U en Uw voorgangers gevolgd, zooals de verstandhouding met burgerij en T. H. bereikten het punt waarnaar zij streefden. Dat dit zoo geschiedde danken wij voor het grootste deel

aan U, die dit geheele jaar met inzet van Uw geheele persoonlijkheid Uw beste krachten op zoo succesvolle wijze aan het Corps gegeven hebt.

U bent daardoor niet alleen een voorbeeld voor ieder lid geweest maar gij hebt daardoor ook Uw opvolgers getoond welken weg zij te bewandelen hebben.

Het verheugt mij daarom, dat ik door mijn zoojuist verkregen functie, in de gelegenheid ben, sprekende uit naam van allen, de dank, die in de laatste Corpsvergadering op zoo spontane wijze tot uiting kwam, te onderstrepen.

Mijne Heeren Senatoren,

Natuurlijk geldt alles wat ik tot den Heer Van Es heb gezegd evenzeer voor U, daar Uw Senaat eensgezind was. Ik weet dat U Uw beste krachten aan het Corps hebt gewijd. Het is mij daarom een eervolle taak U te mogen ontheffen van de functie waarvan ge U een jaartijds met liefde hebt gekweten. Ik déchargeer met dezen hamerslag den Heer P. J. Kien als Secretaris, den Heer E. J. Broekers als Thesaurier, den Heer R. Droogleever Fortuyn als Archivaris en den Heer J. R. Reus als Commissaris en ik installeer in hunne plaatsen de Heeren de Beaufort, de Jonge Mulock Houwer, Ott de Vries en Kramer.

Mijne Heeren Mede-Senatoren,

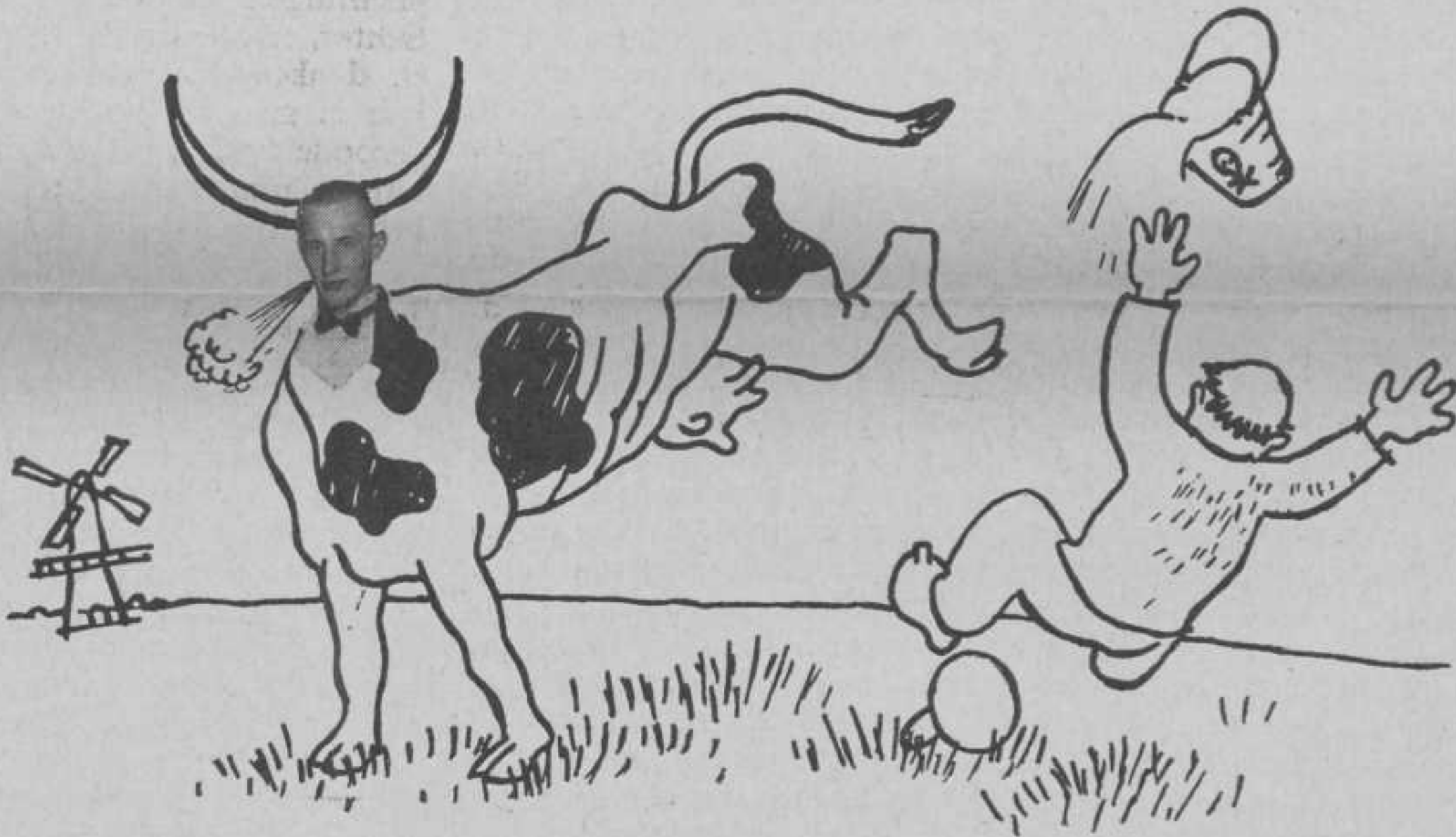
Ik hoop en vertrouw, dat gij met evenveel liefde als ik de eervolle maar ook veeleischende taak die ons wacht, zult vervullen en dat onze samenwerking vrucht zal dragen, doordat wij elkaar volledig aanvullen.

Mijne Heeren Eere-leden van den Senaat en Oud-Senatoren,

Het is niet alleen een phrase wanneer bij deze gelegenheid de hulp wordt ingeroepen van diegenen, die al eerder, door de leiding van het Corps op zich te nemen, blijk van hun liefde voor en toewijding aan dit Corps hebben gegeven.

Want de bij ieder Bestuur onmisbare factor, de ervaring, missen wij uit de aard der zaak.

Uw daden geven mij ook de verzekering dat U de gevraagde hulp en raad nooit zult weigeren.

Mijne Heeren Leden van het Delftsch Studenten Corps,

De plaats die door het Corps en de oud-leden van het Corps in de maatschappij wordt ingenomen is een zeer belangrijke, maar tevens een die hoge eischen stelt. De maatschappij vraagt van een afgestudeerde, veelzijdigheid, en, naast vak-kennis een algemeene geestelijke ontwikkeling. Maar vooral vraagt zij een zekere levensmoed, die het den afgestudeerden zal mogelijk maken, de problemen, die op zijn weg komen, moedig aan te vatten.

Kortom de maatschappij vraagt levensvatbare mensen. De studie op zich zelf vormt dergelijke mensen nog niet. Het is dus weggelegd voor het Corps dergelijke mensen te vormen. Wanneer het dit niet meer zal kunnen, heeft het zijn bestaansrecht verloren en het is dan niet meer dan een centrum van vermaak en nuttelooze tijdbesteding. Dat het Corps tot nu toe nog voldoet aan bovengenoemde eischen, dankt het aan de wisselwerking en de wijze van omgang der leden. Hieruit volgt een eisch van innig contact tusschen alle leden.

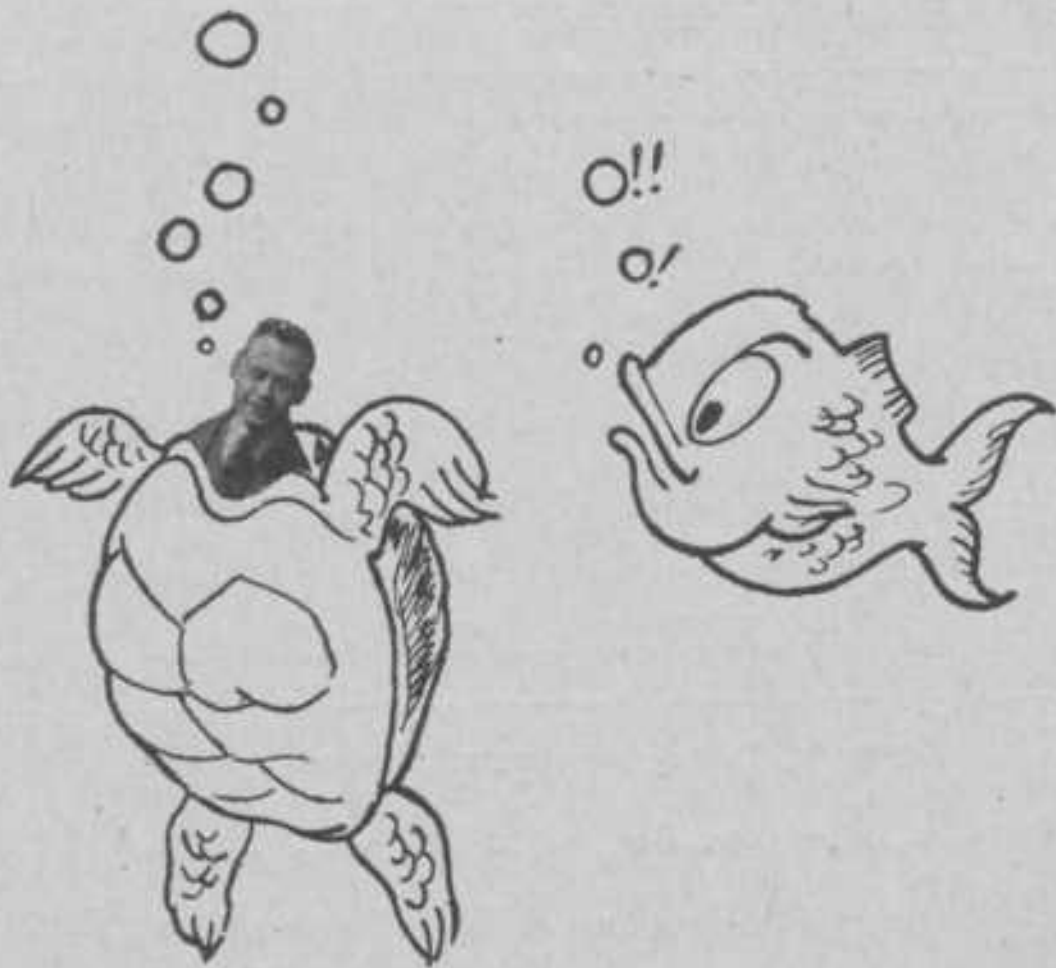
Het Corps is een in zich zelve sociale gemeenschap. Ieder lid is verantwoordelijk voor wat er gebeurt in het Corps, ieder moet zich van die verantwoordelijkheid bewust zijn en er naar handelen. Een egoïstisch leven in het Corps is in strijd met het wezen van het Corps, het is niet zoo, dat men slechts contributie behoeft te betalen, neen, men moet zijn persoon inzetten.

Ieder behoort zich er van rekenschap te geven of hij iets stelt tegenover het vele dat hij ontvangt. Het is bedroevend hoe dikwijls groote zoowel als kleine diensten in het belang van

het Corps, geweigerd worden, zoodat tenslotte maar een kleine groep in het midden van het Corps actief is tegenover een overgrote meerderheid, die slechts meewerkt, door te komen eten en bals te bezoeken.

Zou bij afzeggen niet bijna steeds het antwoord moeten luiden: „Ik kan mijn tijd niet indeelen” of „ik wil niets opofferen”? Waarom kan in een normale tijd niet, wat in een Lustrumtijd blijkbaar wel kan? Waarom schijnt het Corps dan op eens tweemaal zoo groot te zijn? Hoeveel menschen zijn er niet, die hun tijd zoek brengen zonder te werken, maar ook zonder daar één prestatie in het Corps tegenover te stellen? Wanneer zij dan zooals te verwachten is, geen succes boeken aan de T. H. wordt dit nota bene veelal het Corps in de schoenen geschoven, wat wel duidelijk blijkt uit het groeiende aantal aankomende leden, dat al een of meer jaar hier heeft gestudeerd.

Om hetzij Uw werk, hetzij het Corpsleven goed te doen is, geen kunst, doch van U wordt geëischt beide, en dat dit mogelijk is, bewijzen velen voor U.

Wanneer ge niet thans in Delft de juiste verhouding leert vinden tusschen arbeid en vrije tijd en deze vrije tijd ook niet leert nuttig te besteden, zal U dit later des te zwaarder vallen en loopt ge groote kans niet tegen het leven te zijn opgewassen. Het is verkeerd dat gij, ouderejaars maar al te vaak na de groentijd het jongerejaar aan zijn lot overlaat, hetzij uit laksheid, hetzij valschelijk in de meening het hierdoor een kans te bieden en slechts dan een jongerejaars aan Uw tafeltje noodt wanneer U geen conversatie meer hebt.

En dan durft U later het wijze hoofd te schudden en over „slechte jaren” te spreken.

Dan behoeft een nieuw lid zich niet meer een plaats in het Corps en op de Sociëteit te veroveren, maar hij krijgt er eenvoudig een aangeboden. Er wordt niets meer van hem gevraagd en daardoor wordt zijn activiteit gedood. Vergeet niet dat zij later de leiding zullen moeten overnemen, hoe kunnen zij dat wanneer zij niet eerst geleid zijn?

Het is nog geen zes jaar geleden dat de uitoefening van sport van deze plaats moest worden aangemoedigd, dat dit nu niet meer het geval is, is een verheugend verschijnsel, maar de

bloei der sportverenigingen moet niet ten koste van de meer geestelijke verenigingen gaan, want dan zou de toestand van vóór zes jaar nog verkieslijker zijn.

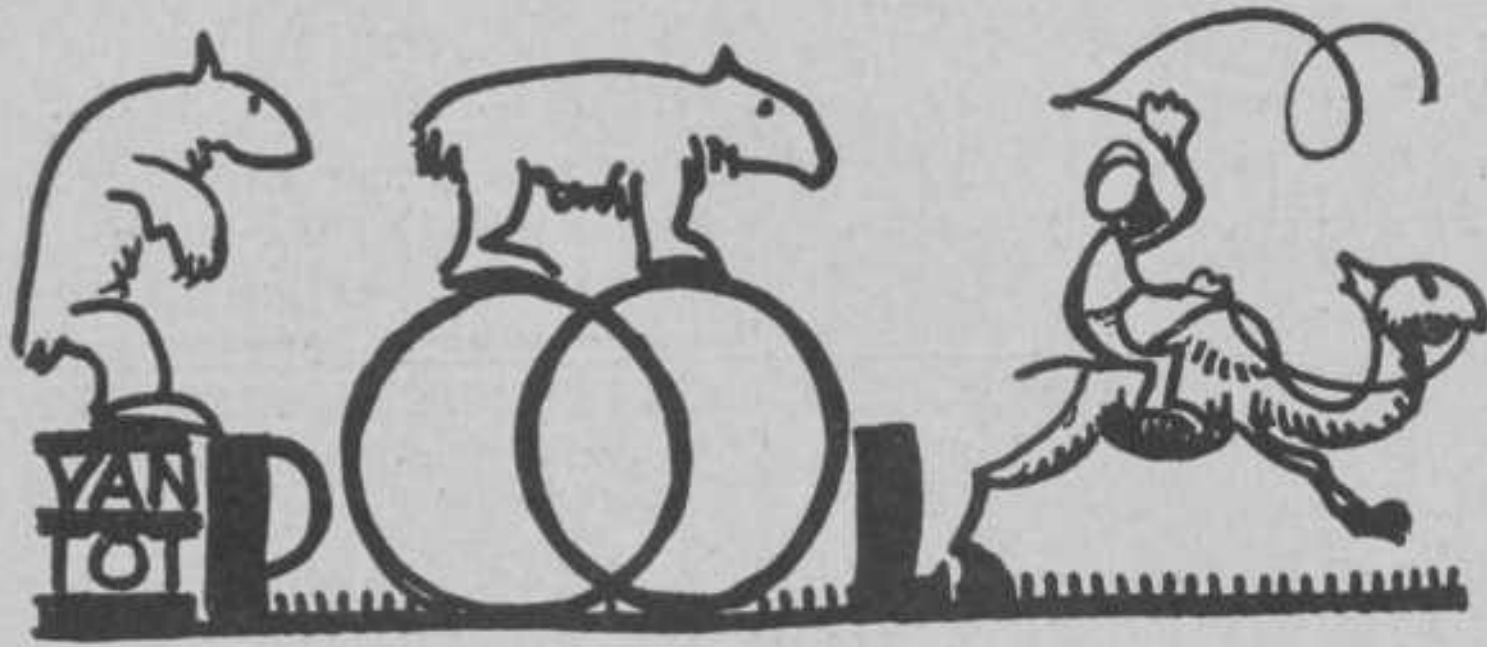
Mijne Heeren,

met het voorafgaande hoop ik U duidelijk te hebben gemaakt, dat het Corpslidmaatschap vele eischen stelt en vele verplichtingen, en wel meestal moreele, met zich meebrengt. Echter, zooals de toestand zich op dit oogenblik laat aanzien en denkende aan het zoo voortreffelijk geslaagde Lustrum, heb ik geloof en vertrouwen, dat in de toekomst door Uw gezonde kritiek in ieder opzicht, het D. S. C. de plaats zal blijven innemen, die het vanouds heeft ingenomen en die het ook behoort in te nemen.

Ik heb gezegd.

Copyright cliché's & Jos.

REDUCTIE AAN NEDERLANDSCHE STUDENTEN OP DE LIJNEN DER K.L.M.

Het Nederlandsch Bureau voor Buitenlandsche Studententrekkingen (N.B.B.S.), Breestraat 41, Leiden, deelt mede, dat het van de K.L.M. bericht heeft ontvangen, dat de in 1938 ingevoerde speciale regeling waarbij aan Nederlandsche studenten een reductie van 50% verleend wordt op verschillende harer lijnen, voorloopig tot 15 April 1939, het einde van den winterdienst, ongewijzigd gehandhaafd zal worden.

Deze regeling is als volgt:

Alle Nederlandsche studenten, die in Nederland studeeren, ontvangen op de K.L.M.-lijnen, zowel in binnen- als in buitenland en op alle lijnen die de K.L.M. in samenwerking

met buitenlandsche maatschappijen bevliegt, een reductie van 50%, met uitzondering van de Indië-lijn. Deze reductie wordt verleend op de gewone, in de K.L.M. dienstregeling vermelde tarieven.

Genoemde reductie wordt alleen gegeven op tickets die in Nederland, hetzij bij K.L.M.-kantoren, hetzij bij hare agentschappen, en in Londen bij het K.L.M.-kantoor Horseferry House, Horseferry Road, gekocht worden.

Het is geen vereischte, dat de reis in Nederland aanvangt.

Studenten, voorzien van een ticket, waarop 50% reductie gegeven is, kunnen slechts dan vervoerd worden, wanneer er voor de door hen te bezetten plaatsen geen volbetalende passagiers aanwezig zijn. Komen er, hetzij op het vliegveld van vertrek, hetzij onderweg op de tusschenstations, volbetalende passagiers voor door studenten bezette plaatsen, dan moeten deze het vliegtuig verlaten en hun reis met een volgend toestel voortzetten.

Bij het koopen van een ticket dient als bewijs te worden overgelegd:

1. of een identity-card door het N.B.B.S. tegen betaling van f 2.50 afgegeven, geldig voor het betreffende jaar;
2. of een bewijs van inschrijving als student aan een Nederlandsche universiteit of hogeschool, geldig voor het jaar 1938/39.

1STE ROTTERDAMSCH E

MAATSCHAPPIJ VAN VERZEKERING TEGEN ONGEVALLEN

Gevestigd te ROTTERDAM, Boompjes 8c
Telefoon 21234 (3 lijnen)

HET ÉÉNIGE DAT JE
"KRIJGT" IS HET ON-
GELUK ZELF !!
DE REST MOET JE
BETALEN !!

1.3.34

Lage premiën — Coulante schade afwikkeling

N.V. BROUWERIJ D'ORANJEBOOM ROTTERDAM

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier
Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST
Vrouwjutteland 14, Tel. 92, Delft

TREEDT

ALVORENS UW DISSERTATIE IN DRUK TE
GEVEN, EERST IN ONDERHANDELING MET
NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA
MONOTYPE-DRUKKERIJ
HIPPOLYTUSB. 6 DELFT TELEFOON 160

WIJNKOOPERIJ
ANNO 1863

B. A. VAN DE VEN & Co.

WIJNHAVEN 11

DELFT

PORTWIJNEN - SHERRY - MADERA

C. C. WEIL

Hier is Uw Beste en Voordeligste ADRES
Grote sortering FIJNE VLEESWAREN
BOTER - KAAS - EIEREN en BUITENLANDSE KAASSOORTEN
Grote sortering BLIKJES VIS- en VLEESCONSERVEN
VERKADES BISKWIE en KOEKSOORTEN
KOOPT BIJ UW CORPSLEVERANCIER
HIPPOLYTUSBUURT 17.

STAATSMIJN PRODUCTEN

HYBRANDSTOFFEN
HANDEL
H. S. OLIEMANS

De voorzitter tot de nieuwe
secretaris van de vereeniging
en.....wij laten drukken bij Meinema

NOORDHOLLANDSCH
LANDBOUWCREDIET N.V.
OUDE DELFT 141

Alle Bankzaken

Agentschap
STOOMVAART My.
„NEDERLAND”

Speciale condities:
Vacantie-reis naar Ned. Indië
voor studeerenden.

Correspondent
AMER. EXPRESS Cy.
Samenstellen van privéreizen en
excursies n/h buitenland.
Alle reisbiljetten.

Stoomwasscherij

J. J. SMIT

OOSTSINGEL 67-72
TEL. 1520 - DELFT

Meest betrouwbaar
ook voor Heerenwasch
geeft Uw proefwasch.

Pelikan Vulpen

doorzichtig
betrouwbaar

f. 11.⁵⁰

GÜNTHER WAGNER, PELIKAN MIJ. N.V.
AMSTERDAM-SINGEL 294

„Welf”

Sport
Grain
Molières

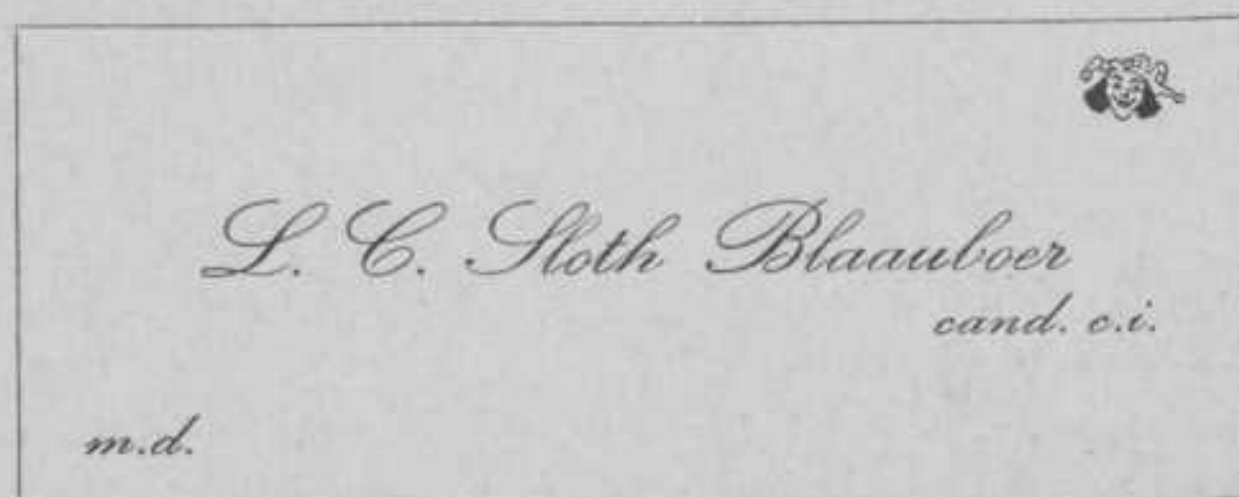
voor Dames en Heren

„WELFSCHOEN” HUIS
W. H. Heijne den Bak
CHOORSTRAAT 26
TELEFOON 1247

TECHN. HOOGESCHOOL

EXAMENS:

Electrotechnische Vereeniging te Delft.

Wegens het aftreden als Bestuurslid van de heeren G. J. L. van Gendt, A. G. Vorster, R. van Romunde en G. de Koningh bestaat ingevolge art. 11 van het Huishoudelijk Reglement gedurende 10 dagen de gelegenheid tot het stellen van candidaten.

Het Bestuur stelt candidaat de heeren:

J. J. van den Broeke,	President.
Y. Roodenburg,	Secretaris.
T. van Eck,	Vice-President.
K. Droogleever Fortuyn,	Commissaris.

Excursie naar Groningen op 17 en 18 November 1938. Donderdag 17 November. Vertrek 8.21 station Delft. Van Alkmaar per autobus naar Medemblik. Bezichtiging van het Electr. gemaal „Lely”. Door de Wieringermeerpolder en langs de Afsluitdijk wordt gereden naar Harlingen. Koffiemaaltijd in het Heerenlogement.

's Middags bij Leeuwarden bezichtiging van de installatie voor de 60 kV lijn naar Groningen. Diner en logies in hotel Frigge te Groningen.

Vrijdag 18 November. 's Morgens bezichtiging van de centrale van het P.W.G. Per autobus wordt gereden naar Sappemeer, waar bezocht wordt de N.V. Carton- en Papierfabriek v.h. W. A. Scholten.

Koffiemaaltijd in hotel Struvé.

's Middags bezichtiging van de 100 kV installatie te Gasselte. Diner in hotel Parkzicht te Assen. Terugkomst Den Haag 22.23. Kosten f 12.50. De intekenlijst ligt bij Van Viersen en sluit Dinsdag 16 Nov. a.s. om 2 uur, op welk tijdstip ook de kosten moeten zijn voldaan. Zij die om financiële redenen niet aan de excursie zouden deelnemen, kunnen zich wenden tot Prof. Bähler voor een bijdrage uit het excursiefonds.

Namens het Bestuur:

A. G. VORSTER,
Secretaris.

GEBOUW VOOR KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN.

Zondagvoorm.	13 Nov.	11.30 uur,	Cultureele Filmvoorstelling, „Mahasoetji” Java's Vulkanen en het wondermooie Bali. Ingeleid door den Heer L. C. Heyting.
Zondagnam.	13	2.30	„ Alexander Brailowsky.
Zondagavond	13	8.00	„ N.V. Italiaansche Opera, La Boheme.
Maandagavond	14	8.15	„ Devidja's, Bali en Javanese cultural dancers.
Dinsdagavond	15	8.00	„ Nederlandsche Opera Ensemble, Die Walkure.
Woensdagav.	16	8.15	„ Residentie Orkest, Volksconcert No. 3. Dirigent: Frits Schuurman. Solisten: Mevr. Stotijn-Molenaar, Sopraan en Jaap Stotijn, Hobo.
Donderdagav.	17	8.00	„ N.V. Italiaansche Opera, Rigoletto.
Vrijdagavond	18	8.30	„ Vereeniging V. E. R. O.
Zaterdagavond	19	8.00	„ Vereeniging „Olympia”.

VAK-VEREENIGINGEN

Civiel- en Bouwkundig Studenten Gezelschap „Practische Studie”. Civiele Afdeling.

Inleidende Voordracht met Lichtbeelden op Woensdag 16 November des avonds ten 20 ure in Zaal 27 van het Gebouw voor Weg- en Waterbouwkunde, door: Ir. C. F. van Bergen en Ir. A. Roggeveen over: „De bruggen over de Noord en de Oude Maas en de aansluitende viaducten”.

Excursie op Donderdag 17 November. Vertrek: 8.30 uur per bus vanaf het Station te Delft.

Des morgens bezoek aan de brug over de Noord, waarvan de boog juist gesloten is. Koffiemaaltijd: 12.30 uur in de Taverne „De Merwe” te Dordrecht.

Des middags bezichtiging van de oostelijke onderbouw van de basculebrug over de Oude Maas en het viaduct over de haven van Dordrecht daaraan grenzend. Overgang der Oude Maas over de spoorwegbrug, en bezichtiging der brug over de Oude Maas met aangrenzende viaducten. Terugkomst te Delft ongeveer 18 uur.

Kosten à f 2.35 te voldoen bij Righarts voor Woensdag 16 Nov. Intekenlijst op wachtkamer van het gebouw voor W. en W. sluit Dinsdag 15 November te 14 uur.

Na het uittreden van de Heeren W. van der Ham en S. Hingst heeft het bestuur zich op 7 November j.l. als volgt samengesteld:

R. R. M. Rosen Jacobson,	President.
R. ver Loren van Themaat,	Secretaris.
J. J. Ott de Vries,	Penningmeester.
J. B. F. van Hasselt,	Commissaris.
L. C. Sloth Blaauboer,	Archivaris.

Namens het Bestuur:

R. VER LOREN VAN THEMAAT,
Secretaris.

Technologisch Gezelschap.

Excursie naar Van Deventer's Glasfabrieken te Delft, onder leiding van Prof. Dr. Ir. C. J. van Nieuwenburg, op Dinsdag 15 November a.s.

Verzamelen om 14.30 voor het kantoor, Haagweg 125. Maximum aantal deelnemers: 25. Sluiting der intekenlijst Maandag 14 November om 12.00.

Deze excursie is in de eerste plaats bedoeld voor hen, die het college Glas en Aardewerk volgen.

W. M. J. WERKER,
Excursieleider.

REPETITOREN

Dr. U. Ph. Lely, el. ing. repeteert: MAXWELL, WISSELSTROOM-THEORIE, ELECTRONENTHEORIE, ZENDERVELD, KABELTELEFONIE, DRAAGGOLFTHEORIE, van Blankenburgstraat 17, den Haag, telefoon 335740 (te bereiken met lijn 10, halte Sweelinckplein).

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

Ir. M. v. d. Veen, oud-ass. T.H., Kanaalstraat 9 te Delft repeteert WISK., NATK., ELECTROT. (bekn.cursus) en WISSELSTROOM-THEORIE.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

Dr. Ir. R. H. Borkent e.i. assistent T.H. repeteert NATUURKUNDE, TOEGEPASTE MECHANICA, ELECTROTECHNIEK (ook bekncursus). Kanaalweg 2B, Delft; Van Boetzelaerlaan 116, Den Haag.

Voor deelname aan deze rubriek (25 plaatsingen voor f 25.—) wende men zich tot de Admin. van „De Spiegel”, Hippolytusbuurt 4, Tel. 160.

**Als U slaapt
Droomt U
wel eens.**

**Als U werkt,
Fantaseert U
Af en toe.**

**Waarom legt U
deze gewaarwordingen
niet vast voor Uw
toekomstig kroost
in de**

ALMANAK 1939 ?

KONINKLIJKE-BEGEER

VOORSCHOTEN

OFFICIEEL LEVERANCIER VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS

MEDAILLES EN INSIGNES

VOOR CLUBSEN CORPSVEREENIGINGEN NAAR
SPECIALE ONTWERPEN

VRAAGT ONS ONTWERPEN EN PRIJSOPGAVE

STUDENTEN WORDT LID VAN DE VEREENIGING
VOOR PENNINGKUNST

SECRETARIS A. O. VAN KERKWIJK, NASSAULAAN 22 DEN HAAG

U houdt toch van muziek?

Luistert dan bij ons eens naar de
nieuwste pick-up apparaten (Electr.
Gramfoonplatenspelers in combinatie
met Uw radio).

Eerst dan geniet U ten volle van
Uw gramfoonplaten.

Demonstraties zonder eenige verplich-
ting, ook bij U aan huis.

In prijzen van f 22,50 - f 30,—
f 37,50 - f 45,— en hooger.

N. V. HEES & Co. - Peperstraat 8-10
Muziekinstrumentenhandel